

indskrænke sig til at nævne de Artikler, der kunne siges i Særdeleshed at være vigtige, og navnlig de, som kunne siges at have Betydning som Næringsmidler for Befolkningens store Mængde. Man maa jo nemlig betænke, at jo flere Artikler man nævner som Gjenstand for jevnlig Undersøgelse, desto vanskeligere gjør man jo Gjenemførelsen af Loven, og desto mere udsætter man sig for, at Tilfynet bliver mindre fyldestgjørende. Det er de to Hensyn, man bestandig maa have for Øie. Paa den anden Side er det godt at udstrække Tilfynet til flere Artikler, og i den Henseende vil der altid være Noget, som mener, at den eller den Artikel bør medtages; men man maa ikke glemme, at jo flere Artikler, man medtager, og jo mere man derved udvider Opgaven, desto mere staar man fare for, at Tilfynet vil komme til at tabe i Kraft og Grundighed. Derfor har det været mit Udgangspunkt, at man som Gjenstand for stadig Undersøgelse i det Mindste indtil Videre helst burde indskrænke sig til at nævne de Artikler, der navnlig have Betydning som Næringsmidler for Befolkningens store Mængde. Det, og kun det, er Grunden til, at jeg ikke i det oprindelige Forslag medtog The og Vin. Min Grund var ikke den, at jeg ikke vidste, at disse Artikler bleve forfalskede, det veed jeg nok; men jeg havde ikke troet, man kunde sige, at The og Vin spillede nogen væsentlig Rolle som Næringsmidler for Befolkningens store Mæltal her i Landet. Jeg havde troet, at det kun var Artikler, der blev forholdsvis lidt benyttede af den store Mængde. Smidler-tid blev der i det andet Thing gjort gjældende, at for det Første Vin vel ikke brugtes som Næringsmidler af Befolkningens store Mængde, men derimod som Medicin, og af den Grund kunde det have sin Betydning at medtage den, og dernæst med Hensyn til The, at den dog maaske brugtes mere, end jeg havde antaget. Som Følge deraf kunde jeg heller ikke have Noget imod at optage disse Artikler, og det kan maaske ogsaa gjælde om en eller anden Artikel til; thi det er ikke noget Spørgsmaal af særlig Betydning om en Ting medtages eller ikke, kun at man bestandig maa have det in mente, at det ikke gaar an at forøge Listen over disse Artikler saaledes, at det bliver uoverkommeligt at udføre Tilfynet paa fyldestgjørende Maade. Der er en Artikel, med Hensyn til hvilken jeg vil indrømme, at de Hensyn, der have været afgjørende for mig, maa føre til dens Medtagelse, i Fald det kan antages, at der kan udrettes Noget ved Tilfynet, og det er Brændevin. Det Spørgsmaal var fremme i Landsthingsudvalget, om man burde medtage, Brændevin; men Grunden til at det ikke medtoges var egentlig den, at ingen af Udvalgets Medlemmer kunde sige noget Bestemt med Hensyn til det Spørgsmaal, om Brændevin var Gjenstand for Forfalskning eller slet Tilberedelse i noget videre

Omfang, eller om der kunde være Noget at udrette ved Tilfynet dermed. Det er imidlertid et Punkt, som jeg skal forsøge at indhente nærmere Oplysning om fra sagtyndig Side; men, som sagt, der var ingen af Medlemmerne i Landsthingsudvalget, som troede fra deres private Erfaringskrds egentlig at kunne hente Noget, som de i den Henseende med nogen videre Sikkerhed kunde komme frem med. Det er et Spørgsmaal, som ganske vist maa overveies, og ligesom jeg forudsætter, at det Udvalg, som formodentlig vil blive nedsat i denne Sag, vil beffæstige sig dermed, skal jeg ogsaa fra min Side se at indhente de Oplysninger, jeg kan faae, om dette Punkt.

Med Hensyn til denne Forudundersøgelse, som omtales i § 2, og som jo er et af Lovens vigtigste Punkter, idet jeg nemlig er gaaet ud fra, at, dersom der skal gjøres nogen væsentlig Forbedring i den nuværende Tingenes Tilstand, maa det først og fremmest bestaa deri, at der maa skabes et kraftigere og bedre Efterfyn, en stadigere og hyppigere Undersøgelse, end der hidtil har fundet Sted, vil jeg bemærke, at det ingenlunde har været Lovforslagets Tanke, at det i Reglen skulde have sit Forblivende ved den første Undersøgelse. Derfor har det heller ikke været min Mening, at de Mænd, der skulle ansættes til Hjælp for det executive Politii, skulde være egentlige Videnskabsmænd eller i Besiddelse af kemiske eller andre lignende Kundskaber i noget større Omfang. Det er maaske muligt, at der her i Kjøbenhavn vil blandt disse Mænd blive Nogle, som ere i Besiddelse af saadanne særlig tekniske Kundskaber; men ude omkring paa Landet og i Kjøbstæderne gaar jeg rigtignot ud fra, at man ikke kan finde Mænd af den Art. Der maa man nedstemme Fordringerne. Hvilket bestemt Slags Mænd man skal vælge der, lader sig ikke sige, det maa jo meget bero paa Forholdene paa de enkelte Steder; men min Tanke har været den, at disse Undersøgere ikke behøvede at være i Besiddelse af noget større Maal af Fagkundskab, end der behøves for at kunne anstille den rent foreløbige Undersøgelse af Væerne, en Undersøgelse, som de jo nemt kunne lære, og som allerede nu er i Brug med Hensyn til enkelte Ting. Jeg mener, at saadanne Undersøgelser, som f. Ex. Undersøgelsen af en almindelig Mælkprøve, maatte de kunne lære at udføre, og fremdeles antager jeg ogsaa, at de ville kunne foretage saadanne simple Undersøgelser som dem, der sigte til at konstatere, om der er blandet Grus eller Sligt i Sukker, eller om der i Kaffe er indblandet forskjellige andre uebkommende Artikler; men det er ikke min Mening, at de skulde være i Besiddelse af saadanne Kundskaber, at de vare i Stand til at foretage de vanskeligere og finere Undersøgelser, som der kunde blive Spørgsmaal om. For disses Vedkommende tror jeg, at man maatte være henvist til Centrallaboratoriet i Kjøbenhavn. Jeg